

Dokumentacija za nadmetanje

Javni, opći, jednostupanjski, anonimni, za realizaciju, II. stupnja složenosti

**ARHITEKTONSKO-URBANISTIČKI NATJEČAJ ZA IZRADU IDEJNOG RJEŠENJA ZA
GRADSKI BAZEN ZAPREŠIĆ
S IZRADOM PROJEKTNE DOKUMENTACIJE**

Oznaka iz Plana nabave Raspisivača Natječaja: VV-2/25

ARHITEKTONSKE I SRODNE USLUGE, CPV: 71200000-0

KONAČNA RANG LISTA RADOVA

Registarski broj natječaja Hrvatske komore arhitekata:

172-25/ZA-AU/NJN

Tajnica natječaja

Fani Frković, dipl.ing.arh.

Radovi su označeni dodijeljenim brojem u postupku ocjenjivanja, rangiranim mjestom u postupku ocjenjivanja i imenom autora. Obrazloženja radova su napisali članovi Ocjenjivačkog suda.

<p>32</p> <p>1. NAGRADA</p> <p>Vedran Pedišić, Dino Špadina, Erick Velasco Farrera, Stipe Gašpar</p> <p>Suradnici: Boris Baljkas, Matej Mauhar, Željko Bertić</p>	<p>Projekt gradskog bazena Zaprešić temelji se na stvaranju snažno krajobrazno integriranog sportskog centra, gdje se prostorni program gradskog bazena i teren oblikuju kao jedinstvena i neraskidiva topografska cjelina natkrivena velikim arhetipskim krovom. Ispod krova se nalaze svi javni sadržaji gradskog bazena: unutarnji i vanjski bazeni smješteni su u topografski upuštenom terenu koji stvara zaštićenu zonu za boravak kupaca, dok uzdignuta plato-lamela prema sjeveru skriva servisne a otvara ulazne sadržaje prema prostorima bazena i prirodi. Na taj način oblikuje se jasna podjela na "viši" ulazni dio s vanjskim pristupnim trgom i parkiralištem i "niži" dio sa skrivenim servisima i bazenima. Staklena opna omogućuje kontinuirane vizure prema šumi i vanjskim sportskim zonama. Ulazni prostor u prostornom dojmu koncipiran poput velike unutarnje verande ispod krova otvara i objedinjuje sve javne funkcije: caffe bar, tribinu, upravu i fitness te uspostavlja snažan vizualni kontakt s kupcima. Krov je karakterističan četverostrešni element velikog raspona, poduprt ritmom drvenih rešetkastih nosača s vlačnim čeličnim zategama i tankim drvenim stupovima. Vanjski programi postavljeni su oko kružne trim staze od 500 m koja definira kontroliranu rekreacijsku zonu. Projekt precizno reagira na kontekst, s jasno definiranom pozicijom ulaznog trga i kvalitetno artikuliranim javnim pristupom. Koncept elementarnog lebdećeg krova predstavlja snažan arhitektonski element koji daje identitet projektu, a elegancija forme dodatno je naglašena plitkom kućom koja omogućuje vizualnu propusnost i snažno otvaranje prema prirodi. Velike strehe stvaraju na obje etaže kvalitetne socijalne prostore za boravak kupaca i posjetioca.</p> <p>Pohvaljuje se elementarnost i arhitektonski izričaj određen nosivom konstrukcijom visokih drvenih stupova koji nose filigransku drvenu konstrukciju krova, oblikovno čistu i dosljednu. Pojavnost koju karakterizira stvorena lakoća konstrukcije krova kao autonomnog elementa i transparentnost staklenih pročelja podsjeća na paviljone te je u zadanom kontekstu uvjerljiva. Veliki krov bazena uvjerljivo oblikuje vizuru grada s istočne ulice, a kuća uspijeva formirati kvalitetne vizure i pročelja sa svih strana. U impresivnom prirodnom okruženju, izraženom topografijom i elementarnošću konstrukcije velikog krova, projekt uspijeva stvoriti autentično socijalno mjesto za intenzivan sportski život zajednice.</p>
<p>08</p> <p>2. NAGRADA</p> <p>STUDIO PLOCA (studio slab d.o.o.) Frane Stančić, Hana Marisa Mohar, Marija Katarina Novak,</p>	<p>Parcela na kojoj je smještena zgrada gradskog bazena Zaprešić podijeljena je na prostorne sklopove prema gradaciji od urbanog prema naturalnom, od čvrstog prema prozračnom. Znatna pažnja je posvećena hortikulturnom uređenju parcele na inventivan, promišljen i originalan način. Posebno se ističe tretman tehničkog korita kanala u mekano oblikovani vodotok prirodnog izgleda koji se dobro uklapa u okoliš. Zona vanjskih bazena je smještena preblizu glavnoj prometnici, pa time izlazi iz okvira dosljedne razrade terena.</p>

<p>Romana Dusper, Tomislav Tabain</p>	<p>Unutarnji prostori su postavljeni jasno, pregledno i na funkcionalan način, sukladno namjeni, te čine kretanje korisnika po objektu jasnim, logičnim i jednostavnim. Uvlačenje prirode na južnom pročelju uspješno razbija veliki volumen samog objekta, te ga omekšava.</p> <p>Nosiva konstrukcija je dobro riješena po principu kontrasta dvaju volumena, sjevernog bloka kao kompaktne AB konstrukcije, dok upotreba čelične prostorne Mero rešetke iznad bazenskih dvorana čini prostor prozračnim, te usklađuje formu i funkciju. Konstruktivno rješenje dosljedno je konceptu rješavanja zadatka čitavog kompleksa, baziranom na gradaciji čvrstoće sukladno funkcijama.</p> <p>Oblikovno objekt djeluje racionalno i kompaktno, vizualno je lako čitljiv i skladan, te dobro uklopljen u okoliš. Uspješno odgovara na niz izazova ovog zadatka: od odgovora na kontekst, stvaranja novih ambijenata i vrijednosti, do funkcionalno i racionalno organiziranih sadržaja unutar same zgrade koje prati i racionalan pristup rješavanju konstrukcije.</p>
<p>21</p> <p>3. NAGRADA</p> <p>Anita Karaman, Dora Komenda, Ana Krstulović</p> <p>Suradnici: Dino Bakić, Boris Trogrlić, Dinko Žuvela, Niko Žuvela</p>	<p>Prijedlog ovog rješenja ambiciozno gradi u dijalogu prirodnog i umjetničkog svoj koncept. Iz te premise prikazuje se višeznačnost elemenata koji se u ovom sadržaju funkcionalno prikazuju kao imperativ: kako zidova, tako i krova. Zidovi, sadržajno i situacijski, ograđuju i zaštićuju prostor bazenske dvorane od pristupnih prometnica, uspostavljaju jasno lice budućeg bazena prema gradu te određuje njegovu volumetriju. Ona je jasno razdijeljena sukladno programu na niske prizemne servisne traktove na koje se oslanja longitudinalni i nenametljivi, transparentni volumen bazenske dvorane, određen svjetlosnim krovom. Glavni pristup bazenskom kompleksu ostvaruje se s istoka markantnim širokim ulaznim trgom, u čijem se produžetku otvara direktan pogled na čitavu bazensku dvoranu.</p> <p>Funkcionalne cjeline su ispravno riješene. Rješenje se vješto prilagođava konfiguraciji terena s obzirom na sjevernu prometnicu pa je sporedni ulaz riješen sa sjevera, a glavni pješački pristup s istoka sugerira uvjerljivu atmosferu pristupnog trga kao socijalnog mjesta susreta prisutnog u vizuri grada. Glavni funkcionalni sklopovi u okviru bazenske dvorane smještaju se uz postavljene zidove sjeverno, uvodeći sadržaj wellnessa na južno pročelje bazenske dvorane što je, iako intrigantno, dvojbeno kao rješenje. Iz takve koncepcije južno pročelje zadržava glavnu bazensku dvoranu djelomično zatvorenom, ali omogućuje stvaranje intimnih mikroprostora unutar dvorane. Kroz polupropustan prostorni sloj, bazenska se dvorana povezuje s vanjskim prostorima bazena, insceniranim u prirodi: sunčalište, vanjska terasa wellnessa, vanjski prostori vježbališta i vanjska kupališta. U takvom konceptu sadržaji koji moraju biti u određenom sanitarno kontroliranom režimu pokazuju manjkavosti.</p> <p>U načinu istovremenog korištenja unutrašnjeg i vanjskog bazena koji su razdvojeni vrtom preko niza zelenih površina i igrališta, teško je ostvariti ispravnu funkcionalnu organizaciju u režimu korištenja vodenih sadržaja. Ograde na taj način isto tako postaju</p>

	<p>izražen formativni element. Konstrukcija krova bazenske dvorane od drvenih lameliranih tlačnih lukova u ovoj formi predstavlja izazov za izvedbu iz razloga tehnologije lameliranja i izrade alata i kalupa koji bi bili potrebni za njezinu izvedbu ali istovremeno stvara svojom elementarnošću jedinstvenu atmosferu bazenske dvorane.</p> <p>Strategija redukcije, nenametljivost, horizontalnost, dijalog s gradom i osjetljivost prema zatečenoj prirodi i topografiji kao i elementarna, ali radikalna materijalnost i prisutnost hibridne konstrukcije drveta i betona koja stvara autentičan ambijent bazenske dvorane, čine ovaj projekt vrijednim doprinosom u rješavanju postavljenog zadatka.</p>
<p>16</p> <p>4. NAGRADA</p> <p>Lea Pelivan, Toma Plejić</p> <p>Suradnici: Luka Bosnić, Fran Hodalj, Domagoj Leko, Matija Poštenik, Izvor Simonović-Majcan</p>	<p>Gradski bazen Zaprešić koncipiran je kao veliki vodeni gradski park, a čini ga niz raspršenih elemenata (paviljona) koji su u međusobnoj interakciji. Autor predlaže sklop građevina kao rješenje, gradski vodeni park. Rješenje je suvremeno koncipirano, obuhvaća cijelu česticu, a namjera mu je objediniti sve "plutajuće" elemente u parku kao i otvoriti se sadržajima izvana. Autor konzekventno provodi koncept "vodenog parka" kao odabir u kojem smješta sve elemente i sadržaje u organizaciji paviljona. Svi elementi glavne dvorane bazena i pratećih sadržaja su izvrsno planirani i u funkcionalnom smislu, kao i ambijentalno. Kružna staza (bicikli, role, rekreativci) je u većem dijelu nužno izvan ograde kompleksa zbog kontrole, ali je intenzivno prisutan kao element koji doprinosi kvaliteti projekta.</p> <p>Takav koncept rezultira atraktivnim pojedinačnim dijelovima i ambijentima, ali i predimenzioniranim oplošjem vanjske opne i primjereniji je sadržajima vezanim uz turističku namjenu. Veliki kontrastni element volumena bazenske dvorane planira se dematerijalizirati mrežastom zakrivljenom ovojnicom perforiranog lima koja štiti zonu nadsvjetala od pregrijavanja, a prostor se koristiti za otklapanje fasadnih modula za potrebe pasivnog hlađenja i ventiliranja.</p> <p>U ovom dijelu upitno je koliko je moguće veliku dvoranu pasivno hladiti preko prirodnog otvaranja ovojnice. S obzirom na funkcionalne zahtjeve gradskog bazena ovako planirani koncept zahtjeva veće ulaganje. Povezivanje svih elemenata u paviljonskom modelu moguće je samo u deniveliranim elementima s obzirom na topografiju, tako da bi bilo teško izvedivo povezati elemente u nivou bez velikih intervencija u prirodnu konfiguraciju terena. U tom smislu se koncept gradskog bazena kao "vodenog parka" otkriva kao manje uspješan za planirani program.</p>
<p>06</p> <p>5. NAGRADA</p> <p>Dominik Lovrečić Nina Barać</p>	<p>Arhitektonskim elementom tamnih drvenih trijemova koja u sjećanja prizivaju povijesna, životopisna kupališta, autor vješto i precizno stvara ograđeni, izdvojeni svijet gradskog bazena. Zadani prostorni program artikulira unutar dva karakterom i klimom oprečna, ali ravnopravna prostora: bazensku dvoranu, orijentiranu prema gradu i pristupnoj ulici, koja se harmonično, svojom horizontalnošću uklapa u postojeći kontekst i klaustar vanjskog kupališta kao isječak prirode, mjesto meditacije ali i</p>

	<p>intenzivan socijalan prostor grada, svojevrsni iznenađujući kontrapunkt strogoći i neutralnosti bazenske dvorane. Između navedena dva prostora unutrašnjim zatvorenim, longitudinalnim vrtovima ostvaruje glavne pješačke pristupe sa sjevera i juga koji se susreću u prostranom ulaznom halu, istovremeno glavnom ulazu u sve prostorne cjeline.</p> <p>Prostorni program je sukladno funkcijama organiziran po etažama na logičan i prihvatljiv način. Garderobe za rekreativne posjetioce u prostoru zatvorenog bazena podijeljene su na deset identičnih odvojenih prostora, a klupske garderobe smještene su u podrumu što stvara duge korisničke puteve. Ulazi u garderobe i sanitarije na vanjskom bazenu direktno su riješeni s otvorenog trijema, a broj garderobnih ormarića nije primjeren broju posjetilaca u odnosu na veličinu bazena.</p> <p>Vanjsko oblikovanje je pročišćeno, jednostavno i nenametljivo, te, stoga dobro korespondira s okolinom. Vizualno interesantno i atraktivno su riješena pročelja, na kojima dinamiku stvara dijalog nejednako širokih horizontala drveta s vertikalnim rasterom drvenih trijemova koji okružuju elementarni volumen zgrade. Drveni trijemovi štite od sunca, ograđuju, propuštaju prirodu, pretvaraju se u sanitarno-garderobne prostore vanjskog kupališta, stvaraju aktivna i kvalitetna mjesta boravaka u sjeni. Bezvremena pojavnost velike kuće sa socijalnim prostorima grada, kontrapunkt monumentalnosti i divljine prirode stvoren elementarnošću i naizgled 'običnim' arhitektonskim sredstvima gotovo posuđenim iz okoline, čine ovaj projekt vrijednim doprinosom u rješavanju postavljenog zadatka.</p>
<p>09</p> <p>6. MJESTO</p> <p>Vedran Vuletić, Mislav Klarić, Nikola Škarec, Naii Klarić, Josip Vidović</p> <p>Suradnici: Tomislav Češljaš Dario Orkić Srećko Lačen Igor Jašarević Tomislav Šmintić</p>	<p>Urbanističko - prostorni koncept gradskog bazena Zaprešić zamišljen je kao niz međusobno spojenih bazenskih paviljona različitih orijentacija unutar jedne velike atrijske kuće. Uz filter drvoreda koji ju štiti od pogleda, velika je bazenska dvorana orijentirana primarno prema ulici i tvori vizuru bazena prema gradu, a mala je bazenska dvorana intimnija, otvorena prema unutarnjem kupališnom atriju. Zenitalnim osvjetljenjem i shed konstrukcijom krova paviljoni okupljeni oko dvorišta referenciraju tipologije industrijskih hala koje lokaciji nisu strane i ne djeluju nametnuto. Parcela je podijeljena na tri zone, sukladno namjeni prostora. Pozicija wellnessa kao izdvojenog prostora je upitna, iako je sama zona wellnessa adekvatno spojena na bazenski prostor, kako vanjski, tako i unutarnji kupališni atrij. Dodatni bazen povezan sa zonom vanjskih bazena, izdvojen u zasebno dvorište poput sobe otvorene prema nebu, okružen manjim, ambijentalnim cjelinama je dodana vrijednost u sklopu urbanističkog rješenja. Hortikulturno rješenje parcele je pozitivno zamišljeno kao reminiscencija na lokalna prirodna obilježja.</p> <p>Organizacija prostora je provedena na funkcionalan način koji omogućuje jasno snalaženje u prostoru. Broj kabina u garderobama za posjetioce zatvorenih bazena je prevelik, kao i broj sanitarnih prostorija u ulaznom lobbyju kompleksa. Pogled na bazenski prostor iz dvoetažnog ulaznog lobija daje dodanu vrijednost tlocrtnom rješenju prizemlja.</p>

	<p>Dok je AB nosiva konstrukcija zidova, stupova i stropnih ploča jasna i pregledna, te adekvatno dimenzionirana, konstruktivno rješenje shed krova, posebno iznad prostora velikog bazena, traži precizniji pristup.</p> <p>Glavni ulazni natkriveni trg uspješno objedinjuje ulaze u zatvorene i otvorene bazene i pruža vizure prema vanjskom kupalištu. Iako sama pročelja zahtijevaju daljnju razradu, na sjevernom i južnom pročelju su prisutni elementi koji interpretiraju perforirane strukture iz opeke kakve se nalaze na Vršilnici i dijelu kompleksa Novih Dvora te, mjestima (nečisti hodnici) koja rezoniraju dobro s postavom sličnih zatečenih elemenata iz okoline.</p>
<p>39</p> <p>7. MJESTO</p> <p>Vladimir Kasun, Darko Latin</p> <p>Suradnici: Tin Heljić, Ivo Andričić, Ema Kokot, Klara Krišto, Barbara Lončarić, Barbara Mandić</p>	<p>Jasnim konceptom velikog vanjskog centralnog vježbališta, fleksibilno osmišljenog u korištenju tijekom čitave godine i ograđenog od istočnog ostatka parcele obodnim trijemom, autor vješto i precizno postavlja prostore zatvorenih bazena na sjevernu, a otvorenih bazena na južnu granicu. Povezujući ih u izdvojeni svijet, stvara aktivan, sportski i socijalan prostor grada. Prostorni program zatvorenog bazena funkcionalno je uspješno riješen kroz organizaciju funkcionalnih sklopova u dva karakterom oprečna dijela: 'gigantski', longitudinalni, svjetlosni i gotovo lebdeći krov, obavijen transludentnom ovojnicom od polikarbonatnih ploča, koji daje glavni karakter lokaciji i u koji autor smješta bazene i prizemni, servisni, introvertirani, koji unutar sebe kroz ulazni atrij, atrij wellnessa i atrij teretane nudi korisnicima intimna mjesta za boravak na otvorenom.</p> <p>Iako veliki krov i servisna atrijska kuća uspješno artikuliraju sav funkcionalni program u jasan prostorni slijed, urbanističkim postavom na parceli propuštaju stvoriti jasan pješački pristup s glavne ulice i socijalno mjesto susreta, kakvo gradski bazen zaslužuje. Nasuprot prirodnog ambijenta Novih dvora veliko parkiralište svojim prisustvom primarno oblikuje vizuru grada s glavne istočne pristupne ulice. U oblikovanju urbanističke situacije autor izuzetno uvjerljivo krajobraznim sredstvima rješava njezin južni dio s rekreacijskom zonom igrališta unutar vodenog krajolika koji prelazi i ujedinjuje se s ograđenim prostorom vanjskog kupališta. Uvjerljivo je i funkcionalno i ambijentalno rješenje pratećih prostora vanjskog kupališta koji postaju elementarnim dvostrešnim krovom natkriveni most nad vodenim krajolikom.</p> <p>Transludentna ovojnica velikog krova od polikarbonatnih ploča filtrira danje svjetlo, a noću postaje svjetlosna lanterna. Racionalnost i primjerenost upotrebe tog materijala kao krovnog i fasadnog pokrova u bazenskim dvoranama ocjenjivački sud smatra upitnim zbog niza tehničkih aspekata koji imaju direktan utjecaj na ugodu boravka budućih korisnika kao što su: energetska efikasnost ljeti i zimi, zrakotijesnost fuga polikarbonatnih ploča i pojava kondenzata, akustika te ekonomičnost s obzirom na njihove relativno male dimenzije.</p> <p>Konstruktivno rješenje velikog krova bazenskih dvorana prostornim drvenim kosim rešetkama koje prate geometriju krova te se oslanjaju na jake betonske uglove i na kojima stoje</p>

	<p>rešetkasti nosači krova nedvojbeno daje ljepotu bazenskoj dvorani, no zahtjevno je u izvedbi i neracionalno, a predloženo rješenje krovne plohe s ugrađenim nizom uvala velike visine zbog osiguranja svoje primarne funkcionalnosti traži puno tehničkih kompromisa u kojima postaje upitan oblikovni koncept. Odlike suvremenosti kao što su elementarnost konstrukcije, racionalnost izvedbe, trajnost, prilagođenost klimi kao i nenametljivost tradicionalnih povijesnih krovova u neposrednoj, zatečenoj prirodi Zaprešića, koje autor referencira, pomalo se kroz predloženo rješenje gube, a veliki se krov svojom pojavom hrabro i bez kompromisa nameće kontekstu.</p>
<p>24</p> <p>8. MJESTO</p> <p>Ravnikar Potokar arhitekturni biro Robert Potokar, Filip Perušić, Vasja Potkar</p> <p>Suradnici: Anže Kotnik, Tanja Košuta, Mateja Šetina, Tina Gradišer, Mina Gutović, Tilen Bradeško</p>	<p>Projekt bazenskog kompleksa polazi od smještanja glavnog volumena uz sjeverni rub parcele, čime se oslobađa južna zona za ljetne bazene i sportske sadržaje u drugoj fazi izgradnje. Krov se oblikuje kao snažna horizontalna ploha koja lebdi iznad kompleksa i otvara poprečne i uzdužne vizure kroz ostakljeni volumen. Konstrukcija je čelična. Poseban oblikovni motiv čini ekspandirana mreža, korištena kao fasadni element i zasjenjenje, čiji je uzor preuzet iz opečnog rastera povijesne Vršilnice u neposrednoj blizini. Koncept lebdećeg krova koji se oslanja na dvije točke zanimljiv je i vizualno snažan, no nije dosljedno proveden jer se krov u stvarnosti nosi na rasteru čeličnih stupova. Tribina je dobro smještena i omogućuje kvalitetan pogled sa sjevera prema jugu, uz pohvalno oblikovan kompaktan volumen i jasnu vizualnu vezu kroz objekt. Funkcionalno je rješenje zanimljivo i racionalno, dok je čelično korito dobar izbor za 50-metarski bazen. Ulazi iz svlačionica s kraće strane u ovom slučaju su funkcionalno prihvatljivi. Iako je fasada oblikovno uspješna, referenca na Vršilnicu djeluje upitno jer je isteg mreža u potpuno drugačijem mjerilu, materijalu i jeziku, pa se veza teže opravdava.</p>
<p>01</p> <p>GRUPA 9</p> <p>Margita Grubiša, Marin Jelčić, Daniela Škarica, Ivana Žalac, Dorotea Klinčić, Vili Rakita</p> <p>Suradnici: Lovre Miljenko Trutina, Andrea Cvetko Zdunić, Marija Matić, Marko Zidarić</p>	<p>Parcela na kojoj je smješten kompleks gradskog bazena Zaprešić podijeljena je u pet zona, sukladno ambijentalno funkcionalnoj namjeni. Parkiralište je smješteno na sjevernoj strani parcele, a pristupni trg je na istočnoj strani. Zgrada gradskog bazena Zaprešić orijentirana je u smjeru istok-zapad, što diktira sam oblik parcele i njena konfiguracija. Visoka vegetacija na zapadnoj strani, te duboke strehe na istočnoj i južnoj strani štite posebno veliki bazen od pretjerane insolacije. Postojeći kanal je negiran zatrpavanjem.</p> <p>Prostor je funkcionalno organiziran po etažama na logičan način. Smještaj i dimenzioniranje obostranog šanka na etaži -4.00 nije adekvatan s obzirom na veličinu vanjskog prostora kojemu je namijenjen, te nedostaje prostora za spremište. Prostor vanjskog i unutarnjeg caffea je povezan stubištem koje je znatno veće od internog stubišta koje povezuje bazenski prostor. Vjetrobran i ulazni prostor su predimenzionirani u odnosu na ostale sadržaje. Konzolne tribine su postavljene preblizu sjevernoj strani plivačkog bazena, pa je stoga pogled prema prve tri trake otežan. U garderobama bazena broj kabina za presvlačenje je prevelik u odnosu na broj ormarića. Garderobe u wellnessu i fitnessu</p>

	<p>površinom daleko premašuju veličinu osnovnih sadržaja u tim dijelovima kompleksa.</p> <p>Drvena konstrukcija krova je oblikovno veoma atraktivna iako je njeno dimenzioniranje, kao i dimenzioniranje čeličnih stupova na koje je oslonjena, upitno. Krovne plohe se ne čitaju iz unutrašnjeg prostora bazena. Konzolna konstrukcija tribina je također upitna, budući da je s tri strane slobodna, te nije jasno prikazano kako je učvršćena za ploču.</p> <p>Vanjsko oblikovanje, kako samog objekta, tako i čitavog sportskog parka je racionalno, pregledno i međusobno dobro povezano, te vizualno atraktivno i dobro uklopljeno unutar naselja i šire okoline.</p>
<p>04</p> <p>GRUPA 9</p> <p>NOP STUDIO d.o.o. Ivan Galić</p> <p>Suradnici: Petra Uvodić, Romana Tomić, Katarina Botica, Klaudio Čimin</p>	<p>Zgrada gradskog bazena Zaprešić orijentirana je u smjeru istok-zapad, te je smještena na gornjoj polovini parcele u središnjem dijelu. Sastoji se iz dominantnog volumena bazenske zgrade, te dvije lamele koje ga flankiraju. Parking u sklopu kojega je i podzemna garaža je na sjevernoj strani parcele, gdje je i pristupni trg, te glavni ulaz u zgradu koja je s istočne i zapadne strane okružena parkovnim površinama. Urbanističko rješenje parcele, te razmještaj glavnih sadržaja je uravnotežen, a dispozicija prostora je dobra. Ulaz na vanjske bazene je periferno smješten u odnosu na ulazni trg od kojeg je jako udaljen.</p> <p>Prostorna organizacija u longitudinalnoj lameli u kojoj su smještene garderobe i sanitarije je dobra. U vertikalnoj lameli je osim ulaznog prostora smješten i fitness i wellness. Funkcionalno nije prihvatljivo da su garderobe za wellness i fitness zajedničke zbog njihovog potpuno različitog načina korištenja. Kao što nije prihvatljiv pristup wellnessu iz zajedničkog, vanjskog hodnika. Dispozicija prostorija na katu, te rješenje prostora za tribine je logično i racionalno.</p> <p>Konstrukcija je kombinacija armiranobetonske i čelične konstrukcije. U oblikovnom smislu, volumen koji dominira je „lebdeća“ kapa krova koja sa svake strane tvori i nadstrešnicu. Zbog svoje visine (rešetka visine 3 m) taj izrazito velike element djeluje neracionalno i teško. Osim toga, mesh na krovu je problematičan u slučaju snijega (odnosi se na horizontalne plohe).</p>
<p>10</p> <p>GRUPA 9</p> <p>Dinko Peračić, Miranda Veljačić, Modesty Leu</p> <p>Suradnici: Dorotea Miličić, Bruna Maslov, Brigita Krnjaić, Dea Dragičević, Ivan Britvić</p>	<p>Prema urbanističkom rješenju parcele zgrada gradskog bazena Zaprešić je postavljena u smjeru sjever jug uz glavnu prometnicu, te stoji na nasipu, izdignuta od okolnog terena. Na istočnoj strani parcele je parkiralište, a na južnoj su sportski tereni i vanjski bazeni. Urbanističko rješenje je prikazano konceptualno, bez razrade konkretnih prostornih i hortikulturnih elemenata. Uzduž gotovo čitave zapadne strane bazenske zgrade veliki nasip je oblikovan u tribine koje gledaju na prostor koji je podijeljen u više namjena, od trga do parka, a koje su sve oblikovno tretirane na identičan način, te na parking. Parking je od trga/parka odvojen nasipom. Nije jasna pješačka komunikacija između parkinga, preko nasipa do trga/parka i glavnog ulaza u bazenski kompleks. Vanjski bazeni nemaju kontakt s unutrašnjim bazenskim prostorom. Povezani su samo uskim mostom preko postojećeg</p>

	<p>kanala. Hortikulturno rješenje parcela je također konceptualno. Čitav slobodni prostor parcele je prekriven drvećem različitih veličina posađenim u pravilnom rasteru koje je svakako u kontrastu s okolnim organskim šumama.</p> <p>Prostor je organiziran po etažama na logičan i korisnicima pregledan način na svim etažama. Skupne garderobe za posjetioce su previše udaljene od glavnog ulaza.</p> <p>Nosiva konstrukcija na podrumskom i prizemnom dijelu je armirano betonska, dok je konstrukcija iznad bazenske dvorane čelična. Čelični dio konstrukcije ne djeluje uvjerljivo s obzirom na dimenzije, iako ojačanih poduporama, vertikalnih nosača, te elemenata prostorne rešetke, koja je u nekim dijelovima prekinuta bez prikazanog spoja, zbog postave prozora, što isključuje nosivost u dva smjera.</p> <p>Vanjsko oblikovanje bazira se na organskoj isprepletenosti, s doduše, umjetno stvorenim terenom, te je vizualno pročišćeno i dosljedno prikazano.</p>
<p>13</p> <p>GRUPA 9</p> <p>Gabriela Donata Rukavina, Antonio Tomić</p> <p>Suradnici: Lucija Knez, Nika Regvart</p>	<p>Organizacija građevine je racionalna s kvalitetno riješenom dispozicijom, ali ovakav koncept je rezultirao velikom izgrađenošću. Dvorana s bazenskim školjkama je orijentirana u smjeru S-J i zatvorena dijelovima servisa i sklopa wellnesa prema otvorenom prostoru. U tako koncipiranom rješenju ostvarena je jednostavna veza između unutrašnjih i vanjskih bazena.</p> <p>Rad predstavlja suvremeno rješenje jednostavnog koncepta u kojem su sadržaji i 1. i 2. faze objedinjeni u jedan kompleks. Jednostavno rješenje, u oblikovnom smislu upitnog karaktera, signalizirajućih elemenata pročelja, s istočne strane nižeg dijela (wellness) orijentirano kao pročelje hodnika što se može ocijeniti manje uspješnim.</p> <p>Rješenje je funkcionalno s nekim kvalitetama unutrašnje organizacije kontakta vanjskih i unutrašnjih bazena, atrijski u prostoru svlačionica, ali rješenje komunikacija preko hodnika lateralno postavljenih po obodu rezultira dugačkim komunikacijama (i za vanjske bazene i za wellness).</p> <p>Rješenje je racionalno u elementu grupiranja sadržaja vanjskog i unutrašnjeg bazena i komunikacije u tom dijelu kompleksa. Objedinjavanje u perimetru da bi se dobio kompaktan tlocrt manje je uspješan u dijelu wellnesa koji ima nepovoljne komunikacije. Gledalište na galeriji vizurnim linijama ne može zadovoljiti.</p> <p>Rješenje je teže provedivo kao fazno jer planira kompaktan kompleks. Ulazni dio sa sjevera je poddimenzioniran. Parkiralište je riješeno bez zelenih otoka što je manje kvalitetno.</p> <p>Premještanje kanala nije racionalno. U topografiji kontakta sjever- jug su denivelacije koje nisu uzete u obzir u rješenju. U funkcionalnom smislu formiranje trakta wellnesa na istoku u jednakoj duljini kao i sklop svlačionica glavnih bazena rezultirao je dugačkim komunikacijama. Dio ophoda glavne bazenske školjke prema garderobama je poddimenzioniran.</p>
31	<p>Projekt bazenskog kompleksa temelji se na konceptu stvaranja raspršene strukture volumena koji se „utapaju“ u rekreacijski</p>

<p>GRUPA 9</p> <p>Dora Barović, Ivan Mimica, Maja Pijaca</p>	<p>krajolik, s ciljem brisanja granice između unutarnjeg i vanjskog prostora. Umjesto kompaktnog objekta predlaže se niz paviljonskih cjelina povezanih prizemnom opnom koja služi i kao kontrolirana zona ulaza. Kompleks ima tri glavna ulaza – u gradski bazen, aqua park i vanjske sportske terene – s ulaznim hallom kao centralnim distributivnim čvorištem koje povezuje sve funkcije. Projekt se temelji na ideji razvedene, introvertirane kuće koja se raspada na niz manjih volumena s međuprostorima vanjskog dvorišta. Takav pristup stvara intrigantnu ambijentalnost, ali dovodi do fragmentacije prostornog programa. Poseban problem javlja se u zoni svlačionica, gdje atrij produžuje komunikacijske tokove i vodi do relativno male točke ulaska u bazenske prostore; protočnost bi se mogla poboljšati uvođenjem dodatnih komunikacijskih „tunela“ kroz atrij. S druge strane, ulazni ambijent je uvjerljivo i dobro postavljen te stvara snažan prvi dojam, a garderobni trakt funkcionira u smislu logike korištenja i prostornog reda. Pohvaljuje se jasna i nenametljiva prostorna povezanost unutarnjih i vanjskih bazena, koja pridonosi cjelokupnom doživljaju kompleksa unatoč fragmentiranosti volumena.</p>
<p>33</p> <p>GRUPA 9</p> <p>Valentina Krekić, Neven Vlahović</p>	<p>Projekt gradskog bazena Zaprešić oblikovan je kao „mašina za plivanje“ - kompaktan i tehnički racionalan kompleks koji funkcionira jasno, precizno i bez suvišnih prostornih prijeloma. Koncept počiva na stvaranju prostorno i funkcionalno čiste bazenske dvorane, koja istovremeno osigurava inspirativan ambijent za korisnike i reprezentativnu prisutnost prema javnom prostoru. Glavni volumen bazena smješten je u krajobraz te ostakljen sa svih strana radi maksimalne vizualne povezanosti s okolišem, dok se pristup rješava preko deniveliranog trga na sjeveru. Projekt ima nekoliko kvalitetnih poteza, ali i nekoliko prostornih i funkcionalnih odluka koje zahtijevaju propitivanje. Pozitivno je što se parkiralište pozicionira na istok i time oslobađa zapad i jug za rekreacijske sadržaje, no veliki bazen smješten je u kutu parcele uz samu granicu, što umanjuje prostorni potencijal i vrijednost vizura. Sustav sanitarnih propusnika pohvalan je i funkcionalno jasan, no vertikalna komunikacija nije dovoljno inkluzivna - nedostatak dizala u zoni garderoba problematičan je za starije osobe i osobe smanjene pokretljivosti. Kuća je koncipirana na postamentu, uz jasnu referencu na Miesovu Neue Nationalgalerie, no s drugačijim materijalima i atmosferom. Interijer je, međutim, uvjerljivo i logično postavljen. S druge strane, volumen namijenjen vanjskim bazenima narušava potencijalno vrlo kvalitetnu vizuru s istočne prometnice te odvlači pažnju od glavnog volumena. Uz to, upitno je pozicioniranje i oblikovanje bikini bara u smjeru korisnika bazena. Ipak, ulazna vizura prema bazenima izvedena je jako dobro i ostavlja snažan prvi dojam.</p>
<p>34</p> <p>GRUPA 9</p>	<p>Autor koristi vješto topografiju i idejom velikog krova objedinjuje sav program zatvorenih bazena te ga visinski razdvaja u niži, servisni i ukopani dio, s vanjskim i unutarnjim bazenima i onaj viši, javni i ulazni dio. Ukapanjem servisnih funkcija i spuštanjem</p>

<p>Zoran Zidarić, Jure Čudina</p> <p>Suradnici: Martina Žagar, Andrej Marković</p>	<p>bazena na nižu kotu autor uspješno uspostavlja snažan vizualni kontakt s okolnom prirodom, a korisnicima nudi intiman i zaštićeni prostor za intenzivno bavljenje sportom.</p> <p>Ispod krova bazenski je krajolik topografski insceniran. Unutarnja topografija stepenica između velikog i malih bazena stvara dodatna mjesta boravka. I vanjski su bazenski prostori baš kao i ulazni trg uspješno vanjskim gledalištima inscenirani kao pozornice i međusobno povezani u kontinuirani krajolik otvoren prema prirodi.</p> <p>Funkcionalne cjeline korektno su povezane u prostorni slijed. I dok blizina wellnesa i rehabilitacijskog bazena stvara korisničke sinergije, istovremeno ograničava organizaciju garderobnih prostora koji smješteni duž kraće i dulje stranice velikog bazena uzrokuje duge korisničke puteve i otežavaju orijentaciju korisnika. Veliki krov referencira elementarnost i nenametljivost povijesnih krovova iz neposrednog konteksta te je uspješno artikuliran i konstruktivno efikasan. Nadsvjetla unutar krova bazenske dvorane u predloženoj količini ocjenjivački sud smatra suvišnim jer se time gubi fokus atmosfere bazenske dvorane.</p> <p>Kuća stvara veliki građevinski otisak pomalo izvan mjerila okolnih kuća, a garderobe vanjskog bazena neatraktivan su prostor unutar zelene oaze.</p> <p>Pohvaljuju se poetičnost prikaza koji dočaravaju uvjerljivu elementarnost arhitektonskog izričaja kuće i atmosferu u vremenu, tijekom različitih godišnjih doba.</p>
<p>36</p> <p>GRUPA 9</p> <p>Vladimir Ževrnja, Tvrtko Ževrnja, Zrinka Ževrnja, Ida Bajtek</p> <p>Suradnici: Mladen Regvar Milovan Hinić</p>	<p>Autori povezuju u dva jednostavna longitudinalna drvena volumena s dvostrešnim krovovima, kompletan program budućeg bazena. Pritom referencirane analogije s tipologijama poljoprivrednih hala ili hangara lokaciji nisu strane pa ne djeluju nametnuto.</p> <p>Smještaj građevina u sredinu parcele, na sjeveru stvara prostor parkirališta i ulaznog trga, pomiče građevinu do samog ruba kanala i time ostavlja premali prostor za vanjske bazene s druge strane kanala. Ulazni trg ispravno pozicioniran na sjeveru, ostaje nedovoljno artikuliran, stiješnjen i bez jasnog prostornog karaktera.</p> <p>Iako Longitudinalna forma male i velike hale uspješno smješta sav prostorni program u jasan prostorni i funkcionalni slijed, stvara istovremeno znatan građevinski otisak te urbanističkim postavom na parceli ne afirmira cjelovitost zatečenog prirodnog ambijenta, koji postaje urbanističkim rješenjem podijeljen u niz fragmenata. Manja drvena hala udomljuje servisne prostore a veća prostore bazena. Hale su međusobno povezane zenitalno osvijetljenim prizemnim prostorom u kojem su smješteni sanitarni propusnici koji na poetičan način obilježavaju mjesto prijelaza u svijet kupaća.</p> <p>Hale su izgrađene od lameliranog drveta, nosiva konstrukcija krovova projektirana je kao linearna struktura s upečatljivim sustavom ravninskih CLT nosača krova. Ovi elementi konstruktivno su uvjerljivi, racionalni i primjereni tipologiji bazena te oblikuju na ispravan način unutarnji prostorni doživljaj</p>

	<p>bazenske dvorane otvarajući kupcima kroz staklene stijene u donjoj zoni pročelja svijet prirode.</p> <p>Drvenoj konstrukciji stupova nedostaje preciznije oblikovanje prijelaznog elementa između terena i kao temelja za vertikalnu konstrukciju unutar bazenske dvorane.</p>
<p>02</p> <p>GRUPA 10</p> <p>Karla Sršen, Anamarija Vržina</p> <p>Suradnik: Filip Kozina</p>	<p>Zgrada gradskog bazena Zaprešić orijentirana je u smjeru sjever-jug. Smještena je na istočnoj polovini parcele, tako da istočno pročelje kompleksa gleda na glavnu prometnicu od koje je odvojeno nasipom. Na zapadnoj polovini parcele je parking i pristupni trg omeđen i definiran umjetno stvorenim humcima. Na južnoj strani parcele su vanjski bazeni i vanjski tereni, također omeđeni umjetno stvorenim humcima od okolnog terena.</p> <p>Volumen u kojem je smješten veliki bazen je preblizu glavne prometnice. Višenamjenska dvorana je odvojena od korpusa bazenskog kompleksa, s kojim nije povezana toplom vezom, te se stoga ne može koristiti za kondicijske pripreme u sklopu treninga. Ulaz u sklop vanjskih bazena također je odvojen od korpusa bazenskog kompleksa. U tom objektu nema prostora za garderobne ormariće, već su definirane samo kabine i sanitarije. Pješačkim prilazom s glavne prometnice na istočnoj strani omogućen je ulaz na vanjske terene, kao i na prostor vanjskih bazena, ali nije osigurana kontrola ulaza, a niti sanitarni propusnik prema zoni vanjskih bazena.</p> <p>Prostor je funkcionalno organiziran po etažama na logičan i prihvatljiv način. U garderobama bazena broj kabina za presvlačenje je prevelik u odnosu na broj ormarića. Wellness dvorište je najbolji dio prostora wellnesa, dok su saune premale, te su riješene shematski.</p> <p>Konstrukcija je kombinacija armiranobetonskih zidova, visokostjenih nosača, greda i stropnih ploča, drvene konstrukcije, te čeličnih stupova. Konstruktivni sistem ne djeluje dovoljno razrađeno, tim više što katu, između bazenskog prostora i prostora kafea postoje otvori velikih dužina kod kojih nije jasno prikazana konstrukcija.</p> <p>Iako je veliki volumen samog kompleksa razbijen u kompoziciju manjih volumena, učinak je razvodnjen zbog velike visine krovne konstrukcije prostora velikog bazena koja djeluje agresivno s vanjske strane kompleksa.</p>
<p>12</p> <p>GRUPA 10</p> <p>Višeslav Franić, Lucija Bajan, Ivan Čulo</p>	<p>Rješenje je jasno sprovedeno u osnovnom konceptu u kojem su svi sadržaji smješteni u jednu građevinu na sjeveroistočnom rubu čestice. Lagano uzdignut položaj postavlja planirani objekt u poziciju dominacije spram okolnog terena.</p> <p>Vanjština i monovolumen vjerojatno bi bolje odgovarala nekom urbanom kontekstu uklapanja u izgrađenu strukturu.</p> <p>Kompaktni, čvrsti poliedrični volumen na kojem je autor inzistirao i u konceptu rezultirao je solidnom organizacijom funkcionalnih sklopova, ali manje uspješnim rješenjem uklapanja u okoliš i kontekst. Objekti vanjskih bazena kao funkcionalno nužni u izgradnji druge faze nisu uklopljeni i odudaraju od glavnog koncepta monovolumene te se smatraju manje uspješnim. Glavni pristupi i organiziranje ulaza je sa zapadne strane.</p>

	<p>Unutrašnja organizacija i distribucija sklopova je korektno riješena, kao i kontakti između sadržaja bazena i wellnesa. Neke komunikacije između sklopova za vanjske korisnike u vertikalnoj komunikaciji izolirane su jednom vertikalom lifta.</p> <p>Parkirališne površine i unutarnji promet te pristup i promet autobusa imaju određenih manjkavosti. Površina parkirališta kao velika asfaltirana površina nije uspješno riješena. Vatrogasni i interventni promet korektni.</p> <p>Glavni ulaz s ugla monolitne građevine preko ugla je problematičan i ne doprinosi kvaliteti sklopa u ovom kontekstu. Bazenska školjka glavnog bazena smještena je na istočnom rubu i jače je orijentacije prema istoku i glavnoj prometnici, što smatramo manje kvalitetnim u odnosu na bolju orijentaciju prema slobodnom dijelu parcele.</p> <p>Koncept jedinstvene kuće s unutrašnjim "kardom" dosljedno je proveden, ali ga ne smatramo najkvalitetnijim rješenjem s obzirom na veliki slobodni dio parcele u funkciji kompleksa.</p>
17 GRUPA 10 Silvija Shaleva, Mirjana Lozanovska, Erik Jurišević, Domagoj Ivanović Suradnici: Natasha Nikolovska, Viktor Cvetanovski	<p>Rješenje je kvalitetno prikazano i jasnog je koncepta. Glavni sadržaji i funkcionalni sklopovi su pravilno riješeni, kao i međusobne funkcionalne veze unutar kompleksa. Glavni pristup je riješen sa sjeverozapada iz smjera glavnog parkirališta s ulazom u prizemlju, odnosno etažu nivoa bazenske dvorane i pratećih sadržaja, a iz hala se planira ulaz na tribine gledalaca. Nedostaje jasnije artikulirana pješačka veza s istočne obilaznice, budući da se i s nje planira dolazak korisnika (pješačke i biciklističke staze).</p> <p>Postavljanje glavnog volumena dvorane, kao i bazenske školjke u smjeru I-Z rezultiralo je racionalnim rješenjem problema savladavanja denivelacije terena. Topografiju terena natjecatelj iskorištava tako da glavne sadržaje denivelira sa sjeverne strane što je prihvatljivo i racionalno rješenje. Velike plohe staklenog pročelja kao i visina konstrukcija na perimetru konstrukcije su dodatni zahtjevi za oblikovanje koje je stoga u nekim elementima manje konzekventno provedeno (veliki okviri i potkonstrukcije s obzirom na južno i sjeverno pročelje). Konstruktivni sistem lameliranih komponiranih V nosača integriranih s instalacijama je zahtjevno rješenje, komplicirane tehnologije izvedbe te stoga ocijenjeno kao manje kvalitetno. Krovno trakasto osvjetljenje je uz velike staklene stijene pročelja suvišno. Projekt posvećuje i pažnju u dijelu hortikulturnog rješenja, održivosti i navodnjavanja što je pohvalno.</p>
18 GRUPA 10 Mario Miličić, Hana Mrak, Anja Muža, Fabio Pršljin, Filip Oplanić, Ivan Miličić	<p>Koncept je jasan, zasnovan na osnovnoj osi I-Z. Kompleks je jasno urbanistički postavljen iako se u rješenju ne vide kontakti s terenom već je cjelokupna čestica prikazana kao planirana na istoj koti. Kompozicija je formirana kao sedimentacija funkcionalnih sklopova.</p> <p>Jednostavnost u konceptu i njegovoj provedbi u sjevernom pročelju rezultira velikim djelom zatvorenog pročelja u njegovom pristupnom dijelu te je u tom pogledu manje uspješno.</p> <p>Bazenske školjke su orijentirane S-J s pridruženom plohom sunčališta na istoku i zapadu, dok su na jugu locirane unutar bazenske dvorane.</p>

	<p>Funkcionalnost i faznost su u prijedlogu konzekventno provedeni, ali je veliki dio parcele, uključujući i parkirališne i pješačke površine predimenzioniran. Upitno je planiranje svih površina u jednom nivou s obzirom na topologiju i profile postojećeg terena kao i uzdužnog profila sjeverne pristupne prometnice. Rješenje je racionalno i provedivo.</p> <p>Funkcionalni sklopovi su ispravno dimenzionirani i njihovi komunikacijski prostori ispravno riješeni.</p> <p>Konstrukcija je sastavljena od jakog visokostjenog nosača i prostorne rešetke. Nosiva konstrukcija nosača je kao sistem konstrukcije u ovom slučaju prenamaglašena. Materijali planirani kao unutrašnje obloge složene krovne konstrukcije nisu kompatibilni s mikroklimom bazenskog sadržaja.</p>
<p>23</p> <p>GRUPA 10</p> <p>Igor Franić, Ivan Franić</p> <p>Suradnici: Zorana Debeljuh, Tajana Derenčinović Jelčić, Josipa Sarić, Simona Sović Štos</p>	<p>Gradski bazen Zaprešić oblikovan je kao niska, horizontalna struktura unutar koje se svi sadržaji organiziraju između dvije armirano-betonske ploče, dok se iznad velikog i malog bazena uzdižu gotovo 'lebdeće' armirano betonske kupole koje snažno određuju identitet objekta i daju jedinstveni karakter bazenskim dvoranama. Konstrukcija krova riješena je kao betonski lučni svod s rebrima koja prate tok sila, uz vrlo detaljnu i pohvalnu statičku razradu. Optimizacija statike, ušteda betona, smanjenje težina kupola kao i vidljivost dinamike sila koje tvore novi ornament u unutrašnjem prostoru, osnovne su teme koje uspješno oblikuju osebujan arhitektonski jezik autora. Tragovi kompleksne oplata oblikuju pojavnost betona, čiju izvedivost danas zbog izuzetno visokih troškova ocjenjivački sud smatra neracionalnom i tehnički prezahtjevnom.</p> <p>Urbanistički je objekt postavljen uz istočnu pristupnu ulicu i svojom pojavnošću tvori vizuru prema gradu. Trijem uz zapadnu fasadu služi kao ključni društveni i komunikacijski prostor, a kompleks relativno velikog građevinskog otiska otvara se prema okolini velikim ostakljenim plohama. Međutim, neke funkcionalne aspekte ocjenjivački sud smatra manje uspješno riješenim: ulaz ostvaruje teže vizualnu vezu s dvoranom i vanjskim bazenima jer tribine, iako prozračno konstruirane, blokiraju pogled, a dugi i nepregledni putevi od ulaza do garderoba otežavaju snalaženje korisnika. Fragmentirano parkiralište i dodatni ulaz u fitness/saune ne stvaraju jasnu prostornu orijentaciju, već pomalo kompliciraju korisničke puteve. Vanjski bazeni nisu dovoljno jasno prostorno artikulirani u odnosu na unutarnje te rješenje vanjskih rekreacijskih i zelenih prostora djeluje fragmentirano.</p> <p>Unatoč svemu navedenom, integralno promišljena sinteza konstrukcije, materijala, arhitektonske forme i karaktera prostora bazenskih dvorana čini ovaj projekt vrijednim doprinosom u rješavanju postavljenog zadatka.</p>
<p>27</p> <p>GRUPA 10</p> <p>Josip Zaninović,</p>	<p>Projekt organizira cijeli obuhvat u tri uzdužne prostorne cjeline: veliki istočni perivojni trg kao javnu zonu okupljanja, središnji pojas gradnje s unutarnjim bazenima i pratećim sadržajima, te zapadni zaštitni zeleni pojas uz kanal kao prirodnu tampon-zonu prema budućim društvenim sadržajima. Glavni ulaz u kompleks</p>

<p>Tamara Zaninović, Vinko Zaninović</p> <p>Suradnici: Klara Kranjčec, Ana Maria Milić, Lara Prežgaj</p>	<p>smješten je uz Ulicu bana Jelačića. Unutrašnja organizacija bazenske zgrade temelji se na dvokatnom atriju kao središnjem distributivnom čvorištu, s najkraćim mogućim komunikacijama između sportskog, edukacijsko–rehabilitacijskog i bazena za neplivače. Wellness, teretana i gledalište smještaju se na katu, uz vanjske terase i vizualnu povezanost s bazenima. Iako projekt ima kvalitetno oblikovan i promišljen volumen zgrade, ključne urbanističke odluke otvaraju ozbiljna pitanja. Autor odvaja istočni dio parcele kao javni prostor, umjesto da ga integrira u program vanjskih bazena, zbog čega je prostor namijenjen kupališnim sadržajima poddimenzioniran u odnosu na realne potrebe. S obzirom na velik zeleni prostor istočno od obuhvata i neizgrađeni kontekst, ta odluka djeluje upitno. Također, funkcionalna veza sa šumskim dijelom dodatno je oslabljena zbog prometnice koja ih fizički odvaja. Bazen za neplivače projektiran je potpuno odvojeno od ostalih bazena, bez nadzorne povezanosti i bez direktnog prirodnog svjetla ili vizualnog kontakta s vanjskim prostorom. Dodatno, servisni prostori i sanitarije na prizemnoj etaži postavljeni su tako da zaklanjaju najkvalitetniju vizuru prema glavnim bazenima u ulaznom hallu, dok je fokus vizure usmjeren na bazen za neplivače. Odvajanje istočnog dijela parcele rezultiralo je i time da se sunčalište nije moglo smjestiti u prizemlju u prvoj fazi, već na katu.</p>
<p>28</p> <p>GRUPA 10</p> <p>RADIONICA ARHITEKTURE Marija Bašić, Ema Dabrović, Goran Rako, Josip Sabolić, Vid Šešelj, Tin Vukušić, Mia Vrgoč</p>	<p>Koncept bazenskog kompleksa temelji se na ideji „arhipelaga“ - sustava većeg i manjih paviljona raspršenih unutar krajobraznog ambijenta, gdje se zatvoreni i otvoreni sadržaji stapaju s parkom. Program unutarnjih bazena, vanjski bazeni i sportske površine organizirani su u kružnim formama bez hijerarhije usmjerenja, čime se naglašava doživljaj parka i okolnog zelenila. Funkcionalnom organizacijom autor uspješno postavlja u središnji dio kružnog tlocrta prostrani ortogonalno organizirani garderobni prostor s vanjskim dvorištima te s njegove četiri strane formira veliku i malu bazensku dvoranu, ulazni hal i prostore fitnesa i wellnesa. Stakleno pročelje prati ortogonalne konture navedenih prostora te autor vješto u ostacima kružnog otiska zgrade formira kvalitetne natkrivene socijalne prostore za boravak u sjeni. Konstrukcijski sustav zamišljen je kao „umjetna krošnja“ s nosivim elementima postavljenim s vanjske, negrijane strane građevine. Projekt pokazuje jasnu i funkcionalno korektnu podjelu sadržaja, međutim nekoliko odluka izaziva dvojbe. Konstrukciju krova postavljenu u vanjski prostor ocjenjivački sud smatra problematičnom, skupom za izvedu s negativnim posljedicama na održavanje i energetska efikasnost i racionalnost objekta koja nije u skladu s klimatskim ciljevima današnjice. Ovješeni sustav sa spuštanim stropom nije jasno prikazan i podiže pitanje izvedivosti i održivosti u praksi. Organizacija prostora je pregledna, prostorno riješena sa senzibilitetom i raščlanjena na prostorni slijed korisničkih mikroprostora, ali krov kao glavni tehnički i oblikovni element potencijalno je vrlo zahtjevan za dugoročno održavanje. Urbanistički, parcela je artikulirana u skladu s glavnim konceptom zgrade. Pješačkom pristupu i ulaznom trgu kao socijalnom mjestu susreta nedostaje jasniji</p>

	identitet. Vizure kupaca iz prostora bazenskih dvorana dobro su postavljene, ali orijentacija fitness prostora prema parkiralištu smanjuje potencijal korisničkog doživljaja. S druge strane, pohvaljuje se integracija zelenila kroz atrijske koji u garderobama stvaraju ugodan ambijent.
35 GRUPA 10 Tihana Buljan, Damjan Kolundžić, Ana Lisonek, Tea Ivana Medvidović	Projekt gradskog bazena temelji se na konceptu dvaju autonomnih bazenskih paviljona otvorenih prema prirodi i prostorno objedinjenih prizemnim međuprostorom servisnih sadržaja. Bazenski su paviljoni postavljeni u blagom horizontalnom izmaku te time na parceli otvaraju i ograđuju dva ključna vanjska prostora: ulazni trg s parkiralištem na sjeveru te sunčalište s vanjskim bazenom na jugu. I dok se prostor vanjskog bazena uspješno prostorno i vizualno povezuje s bazenskim dvoranama te nadovezuje na zeleni očuvani prirodni ambijent parcele, prostor ulaznog trga ostaje pomalo prostorno nedorečen, fragmentiran između parkirališta i zelene zone s dječjim igralištem. Središnji ulazni prostor uspješno je pozicioniran, kroz staklenu ovojnicu pruža poglede prema bazenskim dvoranama i sunčalištu, brišući granice unutarnjih i vanjskih prostora. Pozicija stubišta za pristup na tribine pomalo je skrivena te ne omogućuje jasnu orijentaciju korisnika. Blizinu i povezanost wellnessa s intimnom bazenskom dvoranom bazena za rehabilitaciju i učenje plivanja te prostornu odvojenost od natjecateljskog bazena, ocjenjivački sud smatra primjerenom jer omogućuje korisničke sinergije i fleksibilnost u korištenju. Pristup kroz zajednički hodnik koji wellness dijeli s upravom bazena manje je uspješno rješenje. Autor stvara uvjerljive i oprečne atmosfere bazenskih dvorana kao direktnu posljedicu načina gradnje i primijenjenih materijala. I dok se prozračan volumen difuznog osvjetljenja velike bazenske dvorane jednostavnim čeličnim stupovima koji nose čelične rešetke krova skrivene iza spušenog stropa od polikarbonatnih ploča oslanja na betonsku bazu prizemlja, betonska konstrukcija krova s nizom zenitalnih okulusa maloj dvorani daje intiman karakter. Pročelje velike bazenske dvorane od polikarbonatnih ploča ocjenjivački sud smatra neprimjerenim u prostorima bazena zbog upitne zrakotijesnosti spojeva pojedinih ploča te potencijalnih problema s pojavom kondenzata.
37 GRUPA 10 Mira Tomić, Paul Lombardić, Hrvoje Bartulović Suradnici: Tina Družić, Duje Čerina, Josip Baričević	Projekt se tlocrtno i situacijski orijentira na položaj postojećih pristupnih prometnica. Ambicija ograđivanja od pristupnih prometnica s ciljem stvaranja zaštićenog prostora bazenske dvorane i vanjskog kupališta orijentiranih na zelenilo određuje volumetriju zgrade budućeg kupališta, jasno razdijeljenu sukladno programu na niske prizemne servisne traktove postavljene u L na koje se oslanja višetažni pregnantni longitudinalni volumen bazenske dvorane, određen svjetlosnim, čeličnim shed krovom. Analogije s industrijskim halama koje autor traži u arhitektonskom izričaju, lokaciji nisu strane i ne djeluju nametnuto. Longitudinalna forma bazenske dvorane tvori uspješan prostorni prijelaz čitavog zaštićenog zelenog prostora parcele s vanjskim bazenima prema zatvorenim servisnim

	<p>traktovima. S longitudinalnog sjevernog pristupnog trga kojem nedostaje jasan karakter, korisnici pronalaze kroz dva jasno definirana ulazna prostora put prema garderobama. Ulazni prostori uokviruju poglede prema bazenima a formirani su kao dva prostorna prekida u sjevernoj servisnoj lameli. Krovne terase servisnih lamela odlično zamišljene kao javni prostori nedovoljno su precizirane te je kroz prikaze moguće samo pretpostaviti njihovu atmosferu.</p> <p>Bazenska dvorana u donjoj se zoni dužom stranicom otvara prema vanjskom kupalištu i tvori kvalitetan prostor za boravak u sjeni.</p> <p>Odabrana konstrukcija i materijali nedovoljno su prikazani kroz atmosfere, nedostaje kvalitetno rješenje krajobraza i njegov prikaz u nacrtima i maketi koje podupire ispravno postavljenu urbanističku situaciju zgrade budućeg bazena.</p>
<p>38</p> <p>GRUPA 10</p> <p>Ivana Bobić Linke, Vedran Linke, Kristina Lovošević, Bruno Janković</p> <p>Suradnici: Nikica Pavlović, Oton Brebrić, Petra Matker, Ruth Sutich, Darko Kolarić, Vlatka Bazjek Osman</p>	<p>Longitudinalne građevine velikog i manjeg mjerila, kosih krovnih ploha, koje referenciraju lokalnu arhitekturu i sa zelenim unutarnjim ulicama položene paralelno sa sjevernom pristupnom prometnicom, karakteriziraju zgradu budućeg gradskog bazena i u njima je smješten čitav prostorni program.</p> <p>Konceptualnim ciljem razdvajanja intimnih, servisnih prostora od glavnih prostora bazena, u rahlu, autonomnu strukturu, autor daje opslužujućim prostorima jednaku važnost kao i bazenskoj dvorani te stvara inovativnu tipologiju servisnih prostora u kojoj nečisti hodnik bazenskog kompleksa postaje unutarnja ulica zenitalno osvijetljena, a prostori tuševa, odijeljeni unutarnjim atrijima i zenitalno osvijetljeni, postaju socijalni mikroprostori bazena.</p> <p>Linearna prostorna organizacija longitudinalnih servisnih volumena, oblikovanih u opeci, razdvojenih ostakljenom unutarnjom ulicom i tuševima u neobičnom je kontrastu s oblikovanjem bazenske dvorane. I dok su servisni volumeni dosljedno prostorno organizirani, oblikovani i promišljeni tako da nadrastaju svoju isključivo utilitarnu funkciju, oblikovanje bazenske dvorane kroz odabrane materijale, osvjetljenje i konstruktivni izričaj djeluje nedosljedno. Preveliki broj ostakljenih segmenata u gornjem dijelu pročelja i krova oslabljuje u doživljaju povezanost bazenske dvorane i prirode koje se ostvaraju u donjem dijelu pročelja bazenske dvorane. Dvorana tako pomalo gubi jasan fokus jer se otvara na sve strane.</p> <p>Prostor caffe bara smješten unutar bazenske dvorane te pristup na tribine nedovoljno su precizno integrirani u ostatak projekta. Evakuacija s prostora tribine nije dovoljna te bi njezino rješenje u dosljednošću s projektom zahtijevalo i veće oblikovne i organizacijske prilagodbe.</p> <p>Urbanističko rješenje jasno i uspješno strukturira parcelu od sjeverne pristupne prometnice prema jugu na 3 zone: zonu uzdužnog parkirališta s ulaznim trgom, zonu građevine gradskog bazena prostorno povezanu s vanjskim kupalištem i zelenu zonu za rekreaciju na jugu. Zatečeni prirodni krajolik uspješno je integriran u predloženo rješenje.</p>

<p>41</p> <p>GRUPA 10</p> <p>Ivan Trutanić, Ivana Salopek</p> <p>Suradnici: Blago Mikulić, Emma Čović, Ivan Matorić</p>	<p>Konceptom velikog ravnog krova sa strehom koristeći zatečenu topografiju terena, autor vješto i uvjerljivo gradi prostornu dramaturgiju budućeg gradskog bazena. Stvorena visinska razlika, na višoj razini, ujedno i glavnog ulaza, otvara javne sadržaje bazena, a na nižu kotu artikulira i ukapa servise.</p> <p>Na taj način, koristeći visinsku razliku terena, prateći sadržaji postaju nebitni, 'potopljene' u terenu, a kupaći i promatrači na tribinama povezuju se vizualno ispod velikog krova s okolnom prirodom i vanjskim bazenima.</p> <p>Urbanistička situacija uvjerljivo je postavljena sa sjevernim parkiralištem, glavnim ulaznim trgom na sjeveroistočnom uglu objekta, koji zahtijeva detaljniju elaboraciju s obzirom na njegov značaj kao gradskog socijalnog mjesta susreta.</p> <p>Vanjski bazeni slobodno su postavljeni u odnosu na bazensku dvoranu, denivelacijom terena tvore zaštićenu intimnu zonu kupaća te s predloženim sportskim terenima čine rekreacijsku zelenu južnu zonu parcele.</p> <p>Funkcionalni sklopovi korektno su riješeni u skladu s prostornim konceptom, pokazuju dodatne vrijednosti kao što su atrij nečistog hodnika, kvalitetno isprojektirani prostori wellnesa, a malom bazenu smještenom unutar velike bazenske dvorane nedostaje intimnost i korisnička izdvojenost.</p> <p>Prostorna organizacija i distribucija programa koja prati topografiju te omogućuje stvaranje intimnih dijelova bazena nasuprot onim otvorenim i javnim, pohvalna je.</p> <p>Drvo kao materijal ispravno je odabran s obzirom na agresivnu atmosferu klora i klimatske ciljeve arhitekture današnjice. No drvena konstrukcija krova, postavljena usprkos longitudinalnosti bazenske dvorane, u oba smjera, mogla je biti puno racionalnije isprojektirana. U zoni zaštite od sunca ispod čelične potkonstrukcije isteg lima, suvišna je, a upotreba isteg lima za zaštitu od sunca neočekivana je s obzirom na dosljednost upotrebe drveta kao nosioca arhitektonskog izričaja.</p> <p>Svojim točno donesenim ključnim odlukama koje adresiraju brojne aspekte arhitekture, projekt pokazuje zrelost autora i uvjerljivost u sagledavanju kompleksnosti ovog zadatka, a razrada pojedinih tema zahtijeva detaljniju posvećenost.</p> <p>Pohvaljuje se koncept održivosti koji se manifestira ne samo kao tehnička opremljenost zgrade nego integralno u promišljanju arhitektonskih dijelova, izboru konstrukcije i zelenih krovova.</p>
<p>43</p> <p>GRUPA 10</p> <p>Karlo Kraljević, Kristijan Živković, Mila Erceg, Ana Grgić, Antea Krišto, Antea Mostarac, Marin Papić</p>	<p>Detaljna urbanistička analiza čini konceptualni ulaz u projekt te uspješnu osnovnu premisu koncepta.</p> <p>Na središnjem dijelu parcele autor smješta longitudinalnu zgradu bazenskog kompleksa te ju uzdiže i postavlja na nasipani teren stvarajući jedinstvo arhitekture i krajolika. Ocjenjivački sud smatra da se navedenom odlukom stvara dominantni, umjetno stvoreni humak, nasipani, zeleni 'postament' zgrade bazena, koji na južnom dijelu bazenske dvorane postaje fragmentiran i projektantski neuvjerljiv.</p> <p>Sjeverni dio parcele s parkiralištem i prilaznim trgom i južni socijalni prostor društvene namjene sa skate parkom i rekreacijskim igralištima autor vješto povezuje javnom pješačkom</p>

<p>Suradnici: Zoran Bahunek, Željko Mužević, Božidar Marković</p>	<p>šetnicom koja prolazi kroz zgradu bazena na koti 3.8 m i formira glavne ulaze s pogledom na zatvorene bazene te pristup na tribinu. Vertikalna distribucija programa ispod i iznad ulaznog hala zatvorenog bazena dobro je zamišljena no putevi i komunikacije do garderoba bazena dugačke su i pomalo nepregledne te otežavaju optimalnu orijentaciju za buduće korisnike.</p> <p>Bazenska se dvorana staklenim pročeljima povezuje s okolnim krajolikom i vanjskim bazenima na jugu, a shed krov stvara dodatno difuzno svjetlo u dubini bazenske dvorane.</p> <p>Krov je riješen čeličnom konstrukcijom koja referencira konstrukcije industrijskih hala, no krovna ploha koncipirana s nizom uvala dovodi u pitanje osiguranje svoje primarne funkcionalnosti, odvodnje, koja u predloženom rješenju traži puno tehničkih kompromisa i dodatnih troškova.</p> <p>Stvoreni svijet s bazenom umreženih i pješačkom šetnicom povezanih vanjskih mikroprostora kao socijalnih mjesta susreta šire zajednice, čine ovaj projekt vrijednim doprinosom u rješavanju postavljenog zadatka.</p>
<p>03</p> <p>GRUPA 11</p> <p>Haris Bradić, Edita Geci Salapić</p> <p>Suradnici: Ema Mušović, Hedija Nuhanović, Asja Muftić, Nina Ibrišimbegović, Zoran Veršić, Marin Binički, Hajrudin Hodžić, Jasmin Burzić, Tarik Šeta, Enad Ibrahimović, Mirza Bajramović, Kerim Jašarević, Zvonko Brundić, Nedžad Smajlović</p>	<p>Zgrada gradskog bazena Zaprešić podijeljena je na dva prostorna sklopa koji su međusobno povezani dugačkim ostakljenim hodnicima. U većem, kojim dominira izlomljena konstrukcija koja simulira niz kosih krovova smješteni su bazeni, dok su u manjem ulazni prostor s garderobama, wellnessom i fitnessom, te kancelarije uprave. Ti prostorni sklopovi zauzimaju veći dio parcele. Parkinzi su na sjevernoj i istočnoj strani, a pristupni trg je smješten između zona parkinga i nižeg prostornog sklopa. Vanjski bazeni su na južnoj strani parcele. Pristupni trg te ostale pristupne površine su predimenzionirane u odnosu na površine koje zauzimaju vanjski bazeni i vanjski tereni namijenjeni posjetiocima bazena. Vanjski bazeni su riješeni shematski.</p> <p>Hortikulturno rješenje parcele je vrlo detaljno proučavano i riješeno.</p> <p>Prostorna organizacija gdje je kompleks gradskog bazena Zaprešić podijeljen na dva prostorna sklopa koji su međusobno povezani dugačkim ostakljenim hodnicima, nije pretjerano racionalna.</p> <p>Prostorni sklop u kojem su smještene garderobe, wellness i fitness riješen je kaotično, bez jasne prostorne ideje, na način koje otežava orijentaciju i snalaženje korisnika. Wellness i fitness nemaju posebni ulazni prostor. Tribine u bazenskom prostoru su smještene iznad bloka u kojem se nalaze sanitarije i tuševi. Ulaz preko nečistog hodnika za vanjske posjetioce je smješten na jednoj strani tribina, a ulaz iz bazenskog prostora na drugoj strani. Budući da na tribinama nema razdvajanja, posjetioci izvana mogu neometano ući u bazenski prostor.</p> <p>U oblikovnom smislu stvorena je jaka prostorna dominantna koju čini volumen u kojem su smješteni bazeni. Konstrukcija bazenske dvorane ne proizlazi iz racionalnosti niti načina gradnje, te djeluje isforsirano i nametnuto. Analogija na susjedne kuće i njihove kose krovove nije primjenjiva na konstrukciju bazenske dvorane, a jezik arhitekture nije usporediv.</p>

<p>05</p> <p>GRUPA 11</p> <p>Luka-Ante Šarić Željko Sović</p> <p>Suradnici: Wojciech Pomiecinski, Vlada Lukić</p>	<p>Organizacija parcele kompleksa gradskog bazena Zaprešić određena je postavom zgrade na parceli. Parking je na sjeveru, a ulazni trg na istočnoj strani, sunčalište na zapadnoj strani, vanjski bazeni i sportski tereni na južnoj strani. Glavni ulaz u bazenski kompleks je s ulaznog trga, no nije na adekvatan način povezan sa zonom parkinga. Sunčalište je jednim dijelom orijentirano na parking, te ne gleda na vanjske bazene, što također nije prihvatljivo. Vanjski bazeni, kao i sportski tereni prikazani su shematski. Parcela nije artikulirana niti razrađena dalje od nivoa zioninga, a njen potencijal nije iskorišten. Što se tiče samog objekta, kao soliter, tj. veliki stakleni paviljon u zelenilu, uklopljen je u kontekst.</p> <p>Prostor je funkcionalno organiziran po etažama na logičan i prihvatljiv način, iako postoji nesrazmjer između broja kabina i ormarića u garderobama za rekreativne korisnike.</p> <p>Iako je objekt vizualno i oblikovno uklopljen u kontekst i okoliš, oblik dominantnog, lebdećeg krova, po dijagonali podijeljenog u dvije nakošene plohe, ne korespondira s unutarnjim prostorom, tj. nije čitljiv iznutra. Krov je definiran samo oblikovno, bez adekvatne razrade nosive konstrukcije, te funkcionalnih komponenti (npr. odvod krovnih voda). Rješenje bazenskih školjki s predloženim detaljem preljeva nije prikladno za javne bazene.</p>
<p>07</p> <p>GRUPA 11</p> <p>STUDIO FM ARHITEKTURA d.o.o.</p> <p>Asja Balić, Antonio Gjurevski, Eric Ivić, Frana Milaković, Ivor Škaro</p> <p>Suradnici: Roman Krajcarz, Luka Jecić, Martin Momčinović, Juraj Pojatina, Vedran Vrabec, Tihomir Glogović, Matej Sobočan, Željko Mužević, Emil Balent</p>	<p>Urbanističkim rješenjem parcela kompleksa gradskog bazena Zaprešić podijeljena je na zone prometa u mirovanju, zone objekta, te zone vanjskih terena koja je smještena na zapadnoj i južnoj strani parcele. Zona prometa u mirovanju sastoji se od vanjskih parking mjesta i podzemne garaže koja je na logičan način povezana s ostatkom zgrade. U zoni vanjskih terena je površina dječjeg igrališta neproporcionalno velika u odnosu na ostatak sportskih terena. Orijentacija staze za trčanje u smjeru istok-zapad smanjuje mogućnost njenog korištenja na oblačne dane odnosno na večernje sate. Oko samog objekta, posebno na istočnoj i zapadnoj strani parcele popločene zone su prevelike da bi potkrijepile holistički pristup projektiranju.</p> <p>Organizacija unutarnjih prostora je dobro riješena u zoni garderoba, kako za klubove tako i za vanjske korisnike.</p> <p>Višenamjenska dvorana bi trebala biti odvojena od bazenskog prostora, posebno od prostora bazena za neplivače, kao i teretana, budući da je dio nečistog dijela.</p> <p>Konstrukcija zgrade je armiranobetonska, uobičajenih raspona, a konstrukcija iznad zone bazena je iz drvenih, lameliranih lijepljenih okvira. Okviri su udvostručeni kako bi se uklopili u fasadni raster, što ih čini neracionalnim rješenjem.</p> <p>Vanjskim oblikovanjem dominira dekorativna mreža koja je inspirirana arhitekturom Vršilnice, dijela kompleksa Novih Dvora. Raster dekorativne mreže je hipertrofirani i iz drugog je materijala u odnosu na uzor. Funkcionira samo na formalnoj razini ornamenta, te mu nedostaje dublji smisao.</p>
<p>11</p> <p>GRUPA 11</p>	<p>Urbanističko rješenje je u potpunosti definirano oblikom zgrade gradskog bazena Zaprešić, kojom dominira valjkasti volumen s tri pravokutna volumena koji u nju prodiru. Sama zgrada zauzima</p>

<p>Luka Šen, Mislav Barada</p>	<p>najveći dio parcele. Korito kanala je korigirano kako bi se bolje uklopilo u preostali okoliš na parceli. Parkiralište je smješteno na sjevernoj strani, a vanjski tereni na južnoj strani, preko kanala, te na istočnoj strani. Vanjski bazeni su smješteni na zapadnoj strani kompleksa. Pješačko kretanje organizirano je kao pješački prsten (staza za trčanje) i slobodno oblikovana šetnica. Nije jasno kako prsten i šetnica prelaze korito kanala na južnoj strani.</p> <p>U organizaciji prostora funkcije su podređene formi. Skupne garderobe su dosta udaljene od zone bazena i predimenzionirane su. Iako je glavni ulaz u kompleks smješten u prizemlju, zajedno s blagajnama, na katu je posebni ulaz s blagajnom i posebnim ulazom za vanjske bazene koji su smješteni na nivou prizemlja. Takvo rješenje je posebno zbunjujuće za posjetioce. Edukacijsko rekreacijski bazen i bazen za neplivače su zidovima većim dijelom odvojeni u poseban prostor, što čini bazenski prostor nedovoljno preglednim.</p> <p>Nosiva konstrukcija je armirano betonska, a iznad zone unutrašnjih bazena je čelična, te se sastoji od sistema čeličnih stupova, greda i kosnika i shed krova kružnog oblika. Oblikovno, svojim volumenom i upotrebom sjajnih pa i blještavih materijala bazenski kompleks nije primjereno uklopljen u okoliš.</p>
<p>14</p> <p>GRUPA 11</p> <p>Zlatko Krajačević, Slobodan Petrović</p>	<p>Prijedlog je nedorečen i u konceptu i u prikazu. Ne postoji jasna artikulacija rješenja građevine na čestici.</p> <p>Glavni sadržaji organizirani su na zapadnom rubu čestice, a veliki dio istočnog dijela zauzima parking. Prilaz je planiran s istočne strane i razdvojen na prilaz kompleksu zatvorenog bazena i otvorenog dijela. Istovremeno korištenje vanjskog i unutrašnjeg bazena zbog udaljenosti nije racionalno. Zatvoreni dio bazena je kompletno zatvoren, osim sa zapadne strane, što nije kvalitetno rješenje. Neki sadržaji kompleksa nepotrebno se razvijaju u visinu (kroz 3. nadzemnu etažu) U prizemlju i na etažama natjecatelj predlaže dodatne sadržaje (trgovine i restoran) što nije planirano programom. Funkcioniranje garderobnog dijela nije dostatno planirano programom, a i funkcionalno je upitno. Natjecatelj također ne omogućava veze između fitnessa i bazenske dvorane. U prikazu pročelja i konstrukcije prijedlog nije dorečen i jednoznačan u svim prikazima.</p>
<p>15</p> <p>GRUPA 11</p> <p>Anamarija Dujmović, Hana Fort Mlakar</p>	<p>Rješenje je jasno u pristupu u kojem se razdvajaju ulazi u zatvoreni i otvoreni dio kompleksa. Ulazni dio je rastegnut preko cijele širine parcele. Manje uspješno je planirano postavljanje cijelog kompleksa na jednu kotu usprkos većim razlikama u terenu.</p> <p>Glavna bazenska školjka postavljena je u smjeru S-J. Natjecatelj formira ulazni dio cijelim sjevernim pročeljem u kojem je glavni ulaz smješten na krajnjem sjeverozapadnom dijelu, što je manje uspješno rješenje. Glavni pristup s istoka i pročelje nespretno su određeni nižim volumenom s krovom predviđenim za vanjske jedinice tehničkog pogona.</p> <p>U smislu suvremenosti rješenja natjecatelj se odlučio za jedinstveni krov u formi vala u smjeru S-J u kojem se jedinstvena forma modelira prema tlocrtnom rješenju odgrizajući volumen na</p>

	<p>mjestima tlocrtnog rasporeda s rezultatom manje uspješnim u oblikovanju istočnog pročelja. Opšavni lim po cijelom rubu nosivog dijela konstrukcije umanjuje ambiciju jednostavnosti konstrukcije. Rješenje se može ocijeniti kao racionalno u smislu tlocrtnog grupiranja svih sadržaja u jedinstvenu cjelinu, ali ne uzimajući u obzir visinske razlike i jedinstveni pristup sa sjevera u cijeloj duljini.</p> <p>Konstrukcija glavne i sekundarne nosive konstrukcije nije racionalno riješena u mješovitom sistemu “čelika spregnutog betonom” kao glavnih nosača, vertikalni nosivi stupovi 30 x 30 također su poddimenzionirani s obzirom na najveći dio raspona i željeni prikaz transparentnosti staklene stijene. Konceptija rješenja na ovakav način nije naročito doprinijela potencijalu koju pruža ova lokacija gradskog bazena.</p>
19 GRUPA 11 Igor Vrbaneč Suradnici: Marko Ambroš, Hrvoje Bačura, Jagoda Leinart	<p>Natjecatelj se referira na elemente iz antike koje je očigledno nemoguće primijeniti na planirani program suvremene namjene, što je očito iz tlocrtnih rješenja s dugačkim komunikacijama, kompliciranim funkcionalnim rješenjima u kojima se dešavaju konflikti u odnosu na sanitarni standard (sanitarni propusnici, miješanje čistih i nečistih puteva na tribinama, administrativni prostori i slično). U ovom konceptu zatečena topografija je zanemarena, prisiljena prilagoditi se rigidnoj tipologiji, što ne predstavlja doprinos lokaciji.</p> <p>Neke situacije okupirane programom iz natječaja rezultiraju nejasnim i prisiljenim situacijama. Arhitektonski izričaj je u tom smislu nejasan i nedorečen. Natjecatelj nije pokušao objasniti konstrukciju, pogotovo s aspekta tehnologije izvođenja, te s obzirom na prikazano može biti kvalificirana kao neracionalna s obzirom na dimenzije prostora.</p>
20 GRUPA 11 Đulijano Zuliani Suradnici: Saša Mitrović, Toni Lakošeljac	<p>Predloženo rješenje smješta građevinu u središte parcele s pokušajem da i građevina slijedi karakteristike topografije. U ovom rješenju zahvat u smislu jače intervencije planiran je po cijeloj čestici i rekonfigurira je. Takvim pristupom jače se mijenja kontekst i topografija terena što u ovom slučaju nije rezultiralo posebnim doprinosom. Prometno rješenje i kolni pristupi su fragmentirani tako da zadiru u veliki dio topografije i interveniraju i po istočnoj i sjevernoj strani.</p> <p>Glavni blokovi sanitarno-garderobnih propusnika imaju manjkavosti u funkcionalnom smislu. Problem predstavlja i udaljenost i komunikacije između otvorenih i zatvorenog bazena u prijelaznom periodu funkcioniranja. Kontakt i veza wellnessa i glavnog prostora bazena ostvaruje vezu preko nečistog hodnika u čisti. U prostor wellnessa nije predviđen ulaz iz glavnog ulaznog hala. Glavna bazenska dvorana otvorena je jedino na jug tako da je kontakt s okolišem smanjen.</p> <p>Predloženo rješenje planira veće intervencije pristupnim rampama na različite nivoe tako da je kontakt s topologijom izgubljen.</p> <p>Volumen krovne konstrukcije s namjerom da bude što niži, zbog zadiranja u prirodnu konfiguraciju iz prikazanih vizura djeluje neprirodno i prenatraglašeno u odnosu na kontekst.</p>

	<p>Krovna konstrukcija s velikim čeonim zatvaranjima aluminijskim limom dobiva neprirodnu profilaciju, djeluje masivno i nije u harmoniji s ostalim dijelovima građevine. Ovim pristupom u kojem se intenzivno interveniralo u okoliš građevine nije se ostvarila planirana harmoničnost građevine i intervencija u krajobraz.</p>
<p>22</p> <p>GRUPA 11</p> <p>Kristijan Garaj, Stela Treščec</p> <p>Suradnik: Josip Basilj</p>	<p>Planirano rješenje predviđa komponiranje dva korpusa otklonjena od uzdužne osi I-Z kao koncept otvaranja građevine bazena prema park šumi i istočnoj prometnici. Glavni ulaz planiran je preko sjeveroistočnog ugla i veće površine pristupnog trga. Otklon u tlocrtnom smislu na ulaznom dijelu nije stvorio kvalitetnije prostore, već je u jednom dijelu kreirao fragmentiranje, neuvjerljive komunikacije i nejasno i neintuitivno kretanje.</p> <p>Vanjski format ovog rješenja s velikim intervencijama u topografiju (rampa za gledalište i formiranje cijelog pratećeg programa (fitness i teretana) na katu je manje uspješno rješenje. S obzirom na karakter objekta ulaz i dvoetažni prostori su predominantni i udaljavaju se od koncepta stapanja s okolišem. Glavni ulaz za korisnike predviđen je preko ulaznog hala koji se otvara na bazensku dvoranu preko ruba. Rješenje u kojem se korisnik nakon prolaska kroz sanitarni koridor vraća u zonu sjeveroistočnog kuta manje je uspješan.</p> <p>U jednom dijelu organizacije tlocrtnog rasporeda rješenje je racionalno dok se u konceptu zakretanja volumena prostori nepotrebno fragmentiraju. Zajednička ovojnica građevine koja jedinstveno uokviruje sva pročelja manje je uspješno odabrano rješenje, bez obzira na koncept odabira boja.</p> <p>Sadržaj vanjskih bazena je smješten u krajnjem jugozapadnom uglu i teško funkcionira u režimu istovremenog korištenja. Odabrani sistem konstrukcije (drveni lamelirani nosači) je racionalan za bazensku dvoranu dok je za ostale prostore upitan.</p>
<p>25</p> <p>GRUPA 11</p> <p>Vedran Duplančić</p>	<p>Parcela je podijeljena u tri prostorne cjeline: ulazno–kontaktni prostor s parkiralištem uz istočni rub, javni pješački park kao pristup južnoj strani kompleksa, te zona zatvorenih i otvorenih bazena uz sjeverni rub parcele. Arhitektonski koncept temelji se na „utapanju“ objekta u teren, čime se zatvoreni volumen rastvara u kaskadne krovne plohe koje povezuju pristupni trg, sportska igrališta i sunčališta na krovu. Unutrašnjost je organizirana u poprečne funkcionalne zone s vizualnim orijentacijama prema vanjskim bazenima i prirodnom zelenilu. Urbanistički pristup ostavlja više otvorenih pitanja: parcela djeluje preizgrađeno u odnosu na stvarne potrebe programa, dok je sjeverni vanjski bazen smješten izvan južnog zelenog pojasa koji pritom ostaje zanemaren i prostorno nedorečen. Osobito je upitno kako će se taj prostor koristiti prije realizacije II. faze. Podignuto prizemlje narušava blagi prirodni pad terena i rezultira snažnom intervencijom u krajolik. Ulaz na južnoj strani stvara dugačke komunikacije i zbunjujuću orijentaciju, a ulazni trg nije oblikovan kao reprezentativni javni prostor sportskog objekta. Pozitivno je riješen središnji prostor koji pruža vizualnu kontrolu</p>

	nad svim bazenima te denivelirani koncept koji omogućava paralelno odvijanje sporta i rekreacije. Međutim, bazenska tehnika mogla je biti pozicionirana podzemno, a garderobni i posebno klupski prostori smješteni su na nepovoljnoj lokaciji u odnosu na bazene.
26 GRUPA 11 PROJEKTANT d.o.o. Mihovil Stojanović	Glavni volumen smješten je prema sjeveroistoku uz prometnicu, gdje se formira manji gradski trg i objedinjeni ulaz za sve korisnike, dok su vanjski bazeni i sportske aktivnosti raspoređeni prema zapadu i jugu radi veće privatnosti i zaštite od prometa. Koncept arhitekture naglašava prozračnost, vidljivost i minimalne zapreke u kretanju — ulazni hall neposredno gleda na bazenske prostore, uz jasnu vizualnu komunikaciju i prema vanjskim bazenima. Wellness i teretana na katu projektirani su tako da mogu funkcionirati i neovisno, s vanjskom natkrivenom terasom. Konstrukcija je kombinacija čeličnih štapova i armiranobetonskih elemenata, uz velike staklene plohe i krovne istake radi zaštite od insolacije. Projekt pokazuje dobru funkcionalnu i racionalnu organizaciju sadržaja, no oblikovni pristup otvara niz pitanja. Iako je u tekstu naglašena meditativna atmosfera plivanja, arhitektonsko oblikovanje djeluje agresivno i formalistički te nije u skladu s urbanim kontekstom. Osnovna geometrija oslanja se na vokabular industrijskog oblikovanja, a vanjske zone djeluju shematski. Položaj autobusnog parkirališta predaleko od ulaza dodatno opterećuje logistiku i dolazak većih sportskih grupa.
29 GRUPA 11 Mataija x sipina x turato d.o.o. Idis Turato, Filip Ćiković, Luka Dušević, Noah Hrvatin, Tin Komadina, Martina Mataija, Dora Sipina Modrić, Marina Pavlić, Lorena Radonjić, Ariana Sušanj, Rene Marijanović Suradnici: Ivan Palijan, Matija Šešek, Borna Paravić	Projekt gradskog bazena Zaprešić interpretira javni bazen kao suvremeni simbol zajednice, analogan povijesnoj ulozi dvorca Jelačić. Glavni i dječji bazeni smješteni su u izduženom volumenu, uz ritmično istaknutu sekvencu nosivih “stupova-prostora” koji kadriraju vizure i nose krovnu konstrukciju. Ulazni rizalit služi kao dijagonalna urbana veza između šume i buduće društvene zone prema centru grada, te organizira sve servisne sadržaje i glavne komunikacije. Projekt ostavlja snažan prvi dojam i predstavlja zanimljiv, hrabar potez, ali taj početni potencijal nije realiziran u prostorno-funkcionalnom smislu. Najveći problem predstavlja odvijanje komunikacije između bazenskih školjki na razini prizemlja. Bazenske dvorane nisu adekvatno povezane i korisnički tok djeluje poddimenzionirano. Spoj dvaju volumena ostao je neartikuliran i prostorno slab. S druge strane, oblikovanje je dobro riješeno. Konstrukcija nije provedena posve konzistentno s početnim konceptom, no sam oblikovni tretman konstrukcije zaslužuje pohvalu. Pozitivno se ističe i odluka da se središnji krov projektira s upuštanjem za smještaj tehničkih elemenata, čime se postiže diskretna integracija tehnike bez narušavanja vizure i karaktera prostora.
30 GRUPA 11 Filip Pleše, Mislav Lazić,	Projekt gradskog bazena Zaprešić smješta kompleks unutar nove sportsko-rekreacijske zone, s glavnim kolnim i pješačkim pristupom sa sjevera. Uz sjeverni rub smješteni su parkiralište i autobusna stajališta, dok se pješački tokovi usmjeravaju prema pristupnom trgu koji služi kao centralna točka čitavog budućeg sportskog područja. Zgrada bazena organizirana je u niz

David Krvavac	<p>funkcionalnih cjelina sa sjevera prema jugu: prostori manjih mjerila i svlačionice prema sjeveru, a glavni bazeni, tribine, kafić i ulazni prostor u potpuno ostakljenom volumenu prema jugu, s direktnom vezom prema sunčalištu i budućim vanjskim bazenima. Iako je projekt funkcionalno korektno riješen i logično organizira sadržaje unutar parcele, urbanistički i arhitektonski doprinos ostaje ograničen. Oblikovanje djeluje shematski i ne gradi snažan odnos prema kontekstu niti prema budućoj sportsko-rekreacijskoj zoni. Velik broj ulaza i izlaza dodatno fragmentira parcelu, dok pristup trgu nije dovoljno artikuliran da postane stvarna urbana točka okupljanja. Maketa ne pomaže u razumijevanju arhitektonske ideje i ne prenosi prostorni karakter kompleksa. Oblikovanje fasade i odabir materijala ostavljaju dojam neujednačenosti, bez jasnog konceptualnog čitanja.</p>
<p>40</p> <p>GRUPA 11</p> <p>Ardijan Karlo Gashi, Rilind Čočaj, Sara Budimir Sacher, Matea Gavran, Doroteja Matić, Martin Bilić</p>	<p>Građevina budućih bazena, sastavljena od niza slobodnostojećih paviljona, postavljena je longitudinalno u sjevernom dijelu parcele te svojom pozicijom jasno odjeljuje parkiralište te zeleni rezervat na južnom dijelu parcele.</p> <p>Središte građevine je vanjska soba, atrij s vanjskim kupalištem, ujedno i centralni socijalni prostor budućeg bazena. Oko tog su središnjeg vodenog atrija nanizani paviljoni, manji servisni, zatvorenijeg tipa i veći bazenski, otvoreni u donjoj zoni prema okolnom zelenilu, a kroz zenitalni okulus prema nebu. Ideja vanjskih i unutarnjih bazena te prve i druge faze buduće gradnje na taj su način povezane u neraskidivu prostorno – funkcionalnu i doživljajnu cjelinu.</p> <p>Za razliku od središnjeg vodenog atrija, vješto pozicioniranog u središte čitavog kompleksa, ulazni je trg nedovoljno prostorno artikuliran kao socijalno mjesto susreta, a unutarnji atrij nedovoljno precizno isprojektiran kao ugodno mjesto boravka u sjeni tijekom ljetnih mjeseci.</p> <p>Koncepcija razdvojenog prostornog programa u niz zasebnih paviljona stvara veliko oplošje pročelja, neracionalna je, stvara duge korisničke puteve i primjerenija je tipologiji termalnih kompleksa. Korištenje wellnesa otežano je za vanjske korisnike jer ga je moguće koristiti samo zajedno s bazenima. Odabrana konstrukcija i materijalitet betona s naglašenim betonskim skeletom s ispunama daju zgradi pomalo težak arhitektonski izričaj. Formalna analogija krovne konstrukcije manje bazenske dvorane s drvenom konstrukcijom Vršilnice, u betonu, je neuvjerljiva i neracionalna za izvedbu. Istovremeno je tlocrtna odvojenost manje bazenske dvorane sa školjkama malog bazena i bazena za rehabilitaciju i učenje plivanja od školjke natjecateljskog bazena u zasebni paviljon pohvalna jer omogućuje fleksibilnost korištenja.</p> <p>Prostorna povezanost obje bazenske dvorane s vanjskim bazenom unutarnjeg atrija u kontinuirani prostorni vodeni krajolik otvoren prema prirodi uvjerljiva je u svojoj tlocrtnoj dispoziciji. Prostoru krovne terase nedostaje atmosfera ugodnog mjesta boravka u sjeni tijekom ljetnih mjeseci.</p>

<p>42</p> <p>GRUPA 11</p> <p>Kristina Škrokov, Veronika Pomper, Karla Pribanić, Elizabeta Krznar, Filipa Latin, Sven Vojnović</p>	<p>Kružna građevina, znatne tlocrtne površine, postavljena u središte parcele, daje karakter lokaciji i unutar nje je smješten cijeli program budućeg gradskog bazena. Radijalnom podjelom kružni je volumen podijeljen na sjeverni, zatvoreni dio unutarnjih prostora budućeg bazena i južni otvoreni dio vrta i sunčališta. Konceptualni cilj poluotvorenog kružnog volumena je doživljajna prisutnost zatečenih elemenata krajolika (zelenila i vodenog kanala) u prostorima budućeg bazena. Bez obzira na temeljno pitanje je li program zatvorenih bazena prikladan za radijalnu organizaciju, ona evidentno rezultira većom ukupnom tlocrtnom površinom u usporedbi s drugim projektima.</p> <p>Kružna geometrija stvara nekoliko ograničenja u organizaciji tlocrta, kao i neiskorištene ostatke prostora unutar radijalnih segmenata. Željena je prostranost, zbog nedostatka konceptualne učinkovitosti, neracionalna.</p> <p>Pogled i direktna prostorna povezanost velikog bazena sa središnjim unutarnjim vrtom onemogućena je i 'zatrpana' radijalno organiziranim garderobama.</p> <p>Umjesto na prostor unutarnjeg atrija velika je bazenska dvorana orijentirana na prostor parkirališta i vanjskih sportskih terena.</p> <p>Apsolutna geometrija kružne zgrade daje joj vrlo snažnu prisutnost i grandioznu gestu, što više odgovara monumentalnosti i tipologiji termalnih kompleksa. Obećanje ove grandiozne geste nije ispunjeno u arhitektonskoj materijalizaciji i čini se neprikladnim i za lokaciju i za tipologiju bazena.</p> <p>Odabrana konstrukcija i upotreba betonskih elemenata i kontinuiranih glavnih stupova daju zgradi donekle samostalan i pomalo težak arhitektonski izričaj. Dijalog između glavne bazenske dvorane i eksterijera nije dosljedan, iako je uokvireni prostor unutarnjeg vrta dobar pokušaj povezivanja dvaju prostora i stvara dodatni atraktivni, socijalni prostor bazena.</p> <p>Pozicija građevine na parceli stvara skućene uvjete za vanjske bazene uz južnu prometnicu.</p> <p>Prostor ulaznog trga nije adekvatno prostorno artikuliran kao socijalno mjesto susreta budućih korisnika.</p>
<p>44</p> <p>GRUPA 11</p> <p>Atelier für Architektur Thomas Pilz & Christoph Schwarz ZT GmbH Christoph Schwarz</p> <p>Suradnica: Snezana Tubić</p>	<p>Autor konceptom kompaktne kuće koja tvori vizuru grada s pristupne prometnice, a bazenskim se dvoranama okreće prirodi uspješno rješava urbanističku situaciju.</p> <p>Sa sjeverne strane s pristupne ulice organizira parkiralište i glavni ulaz s pristupom na tribinu, a zelenilo južnog dijela parcele povezuje sa zapadnim u kontinuirani krajolik vanjskih bazena i sportskih vježbališta.</p> <p>Krovna konstrukcija nosioc je arhitektonskog izričaja interijera bazenske dvorane i uspješno je riješena. Čine ju drveni lamelirani nosači koji formiraju strehu nejednakih dimenzija sa svih strana objekta artikuliranu kao socijalno mjesto boravka kupaca: sunčalište u hladu, natkrivena terasa bazena, terasa caffe bara.</p>